

ГРАМАДСТВА

ЖЫВЕ
БЕЛАРУСЬ!

Рыгор БАРАДУЛІН

Беларускаму народнаму фронту за перабудову «Адраджэнне» ў дзень з'езда

Беларускі народны фронт —
Сын турботы людской і надзеі,
Ты глыбока кідаеш зонд
Адраджэння святой ідзі:

Кожнаму спрыяць у слубе,
Каб надзея ў сэрцы рунела,
Каб свой род,
Свой народ,
Сябе
Называў кожны існы смела.

Каб Пагоня наўскапыта
У працягласць вякоў ляцела,
Каб нікчэмнасць і свалата
Лютым гневам марна люцела.

Каб па-новаму днеч пачало
У айчынным нашым абсагу,
Каб чало
Ацяніла свято
Бел-чырвона-белага сцягу.

Не адступіш у барацьбе,
Як бы трутна вораг ні сыкаў,
Бо на правым флангу ў цібе
Пазняк,
Адамовіч,
Быкаў.

Я вітаю.
Твой Першы з'езд
У літоўска-крыўіцкай Вільні.
З годных местаў
Твой скліўся змест,
Бо не выправілі правільні,

Што хацелі на свой капыя
Крыўіча абчасаць і знеміць,
Паабтрэсшы заезджы пыя,
Беларус мусіць жыць і кеміць!

Літоўскі Народзе,
наши харугвы і пікі.
Чунасць не возьме
скон —
Зітаўт Валікі!

не патух
як трывалы
дуд,

Беларускі Народны Фронт "АДРАДЖЭНЬНЕ"
ВОРГАН РАДЫ МЕНСКАГА РАЕНА БЕЛАРУСІ
Выданье выходзіць са студзеня 1989 года

№ 14 ЖНІВЕНЬ 1989 г.

"А хто там ідзе
У агромністай такой грамадзе?
— Беларусы!"
Янка Купала/

СЕНЬНЯ У НУМАРЫ :

- БЕЛАРУСКІ НАРОДНЫ ФРОНТ "АДРАДЖЭНЬНЕ" /дакумэнты, матэрыялы Устаноучага зъезду БНФ /
- СТАТУТ ТАВАРЫСТВА БЕЛАРУСКАЙ МОВЫ
- Звесткі з Літвы
- Хроніка падзеі

● ЗВАРОТ УСТАНОУЧАГА ЗЪЕЗДУ БЕЛАРУСКАГА НАРОДНАГА ФРОНТУ "АДРАДЖЭНЬНЕ"

Да грамадзян Беларусі

"Браткі мілія! Дзеци зямлі-маткі маёй!"

Так дзевяноста гадоў таму з'яўляўся да суайчыннікаў Францішак Багушэвіч. Ен заклікаў нас шанаваць сваю зямлю і мову, продкаў і звычаі. А шанаваць гэтыя съвятыя кантоўнасці — значыць быць гаспадаром на сваёй зямлі.

24-25 чэрвеня 1989 году нам Устаноўчы зъезд афіцыйна аформіў стварэньне БНФ за перабудову "Адраджэнне".

БНФ -- гэта масавы грамадска-пахітычны рух. Ен ставіць сваёй метай пераўтварэньне грамадства і аднаўленне самабытнасці беларускай нацыі на прынцыпах дэмакратіі і гуманізму, стварэньне ўмоваў свабоднага, паўнакроўнага развязіцца культуры як карэннага насельніцтва, так і нацыянальных меншасці Беларусі. БНФ будзе дзейнічаць у рамках Канстытуцыі БССР і ў адпаведнасці з прынятымі Зъездам Праграмай і Статутам.

БНФ закліканы абараніць інтэрэсы працоўных, будзіць лю-

дзей да сацыяльнай актыўнасці, развіваць іх пахітычную, пра- вавую культуру і нацыянальную съядомасць, забясьпечыць не- зваротнасць перабудовы ў БССР.

Устаноўчы зъезд Беларускага Народнага Фронту адбыўся ў сталіцы братніе Літвы -- і дарагім беларускаму сэрцу горадзе -- Вільні. Законна ўзынікае пытаньне: чаму ж ня ў Менску? Гэта ня нашая віна. Гэта віна афіцыйных кіраўнічых органаў Рэспублікі, якія ня хочуць чуць і бачыць дэмакратычны рух. Гэта й ня выклік, гэта -- змушанае выйсьце. Кіраўніцтва Рэспублікі дагэтуль перасыдуе ўсялякія праявы "вальнадумства", усялякія свабодалюбівія павевы. Ягонія методы -- малываныне ў друку ўздзельнікаў дэмакратычнага руху ў БССР, газы і дубінкі ЗО кастрычніка мінулага году. Пасъядоўна ідучы сваім вырабаваным шляхам, менская чыноўная бюракратыя адмовіла Зъезду БНФ у памяшканьні. Сілы засточа чакалі, што мы пойдзем па шляху канфрантациі. Але мы не шукаем канфрантациі. Нам патрэбная спакойная і канструктыўная праца дзеля добра Бацькаўшчыны. Канфрантацию выбіраюць тыя, хто ў сапраўдным нарадаўладзі бачыць пагрозу для сябе.

БНФ "Адраджэнне" заклікае наш мудры і мужны, развалізві і гаспадарны народ далучыцца да руху за перабудову, пайсьці па съветским шляху адраджэння ў дэмакратычную будучыню, у вечнае і годнае хыцьце на сваёй зямлі. Мы ня маєм больш маральнага права трываць засільле бяздуннага і хіцавага да ўлады чынавенства, ведамстваў, якім абыякавы лёс зямлі, лёс народу. Гэта праз іх мы маєм Чарнобыль з усімі яго халівымі наступствамі. Адзіны шанец, каб выхыць і мець перспектыву -- гэта перадача ўсіе ўлады народу.

Неўзабаве адбудуцца выбары ў Вірхоўны Савет Рэспублікі і масавыя Саветы. Суайчыннікі! Наша бліжэйшая задача зрабіць усё, каб у Саветах апынуліся людзі, вартыя высокое годнасці народных выбранынікаў. Памятайце і пра гаўноўную наўту -- стварыць дэмакратычнае грамадства і моцную эканоміку, адрадзіць нацыянальную культуру, усталяваць суверэнітэт, стаць народам, які будзе пачувашца вольным і раўнапраўным у агульнаст

**КІРУЮЧЫЙ ВОРГАНЫ
БЕЛАРУСКАГА НАРОДНАГА ФРОНТА
"АДРАДЭНЬНЕ"**

СКЛАД РЭВІЗІЯНай КАМІСІІ

1. АРЭШКАУ Міхась, інжынер-праіраміст, супрацоўнік Інстытуту праектавання мікрабілагічных прадпрыемстваў пры НВА "Белмебдіяпрам". 38 гадоў (Менск).
2. БАРТЛАУ Лявон, сябра Саюзу мастакоў БССР, 41 год (Менск).
3. КІПІЦВІЧ Алеся, мастацтвазнаўца, супрацоўнік Беларускага фонду культуры, 36 гадоў (Менск).
4. КАРПУК Міхась, сябра Саюзу мастакоў БССР, 58 гадоў (Менск).
5. МАРАЧКІНА Ірына, настаўніца хіміі і білагіі, супрацоўніца Бюро пропаганды Саюзу пісьменнікаў БССР (Менск).
6. НАЗАРЧУК Мікола, сябра Саюзу мастакоў БССР, 61 год (Менск).
7. ЧАЛЕЯ Ада, журналістка, супрацоўніца Рэспубліканскага тэлебачання (Менск).

СКЛАД СОЙМУ БЕЛАРУСКАГА НАРОДНАГА ФРОНТУ "АДРАДЭНЬНЕ"

1. АРЛОУ Уладзімер, літаратар, супрацоўнік выдавецтва "Мастацкая літаратура", намеснік старшыні таварыства "Мартыралог Беларусі", член КПСС, 35 гадоў (Менск).
2. БАЛАХОВІЧ Хрысціна, мастачка, сябра беларускага аб'яднання "Сябрына" у Літве (Вільня).
3. БАНКЕВІЧ Генадзь, інжынер, супрацоўнік НВА "Гранат", старшыня Рады БНФ Фрунзенскага раёну, член КПСС, 58 гадоў (Менск).
4. БАРАДУЛІН Рыгор, літаратар, супрацоўнік выдавецтва "Мастацкая літаратура", 54 гады (Менск).
5. БЕЛАВУСАУ Алег, кінарэжысёр, сакратар Саюза кінематографістуў БССР, член КПСС, 43 гады (Менск).
6. БІЧЭЛІ-ЗАГНЕТАВА Данута, літаратарка, супрацоўніца Музейно-Багдановіча (філія Гарадзенскага гісторыка-археалагічнага музея), старшыня суполкі ўнітэта М.Багдановіча (Гродна).
7. БУВВАЛ Валеры, кандыдат мастацтвазнаўства, супрацоўнік Мастацкага музея БССР, 33 гады (Менск).
8. БУЛАВАЦКІ Міхась, матэматык, выкладчык Магілёўскага педагогічнага інстытуту, 41 год (Магілёў).
9. БЫКАУ Васіль, літаратар, народны дэпутат СССР, сакратар Саюзу пісьменнікаў СССР, 65 гадоў (Менск).
10. БЯЛЯЦКІ Алеся, літаратуразнаўца, супрацоўнік Літаратурнага музея БССР, 26 гадоў (Менск).
11. ВАЙТКЕВІЧ Вячаслаў, журналіст, супрацоўнік часопіса "Мастацтва Беларусі", 48 гадоў (Менск).
12. ВОЛЬСКІ Артур, літаратар, старшыня Рады БНФ Партизанскага раёну, член КПСС, 61 год (Менск).
13. ВЯЧОРКА Вінцук, філолаг, выкладчык Менскага педагогічнага інстытуту, 28 гадоў (Менск).
14. ГАБРУСЕУ Сяргей, інжынер-хімік, начальнік вытворчасці сінтэтычнага вадакна Магілёўскага ВА "Хімвалакно", народны дэпутат СССР, член КПСС, 43 гады (Магілёў).
15. ГАЙДУК Мікола, гісторык, літаратар, сябра Беларускага грамадска-культурнага таварыства ў Польшчы, 56 гадоў (Беласток).
16. ГРЫШКЕВІЧ Анатоль, доктар гістарычных навук, прафесар, за-гадчык кафедры гісторыі СССР, БССР і замежных краінаў Менскага інстытуту культуры, член КПСС, 60 гадоў (Менск).
17. ГУРКОУ Алеся, інжынер лясной гаспадаркі, старшыня суполкі "Світанак" Канфедэрацыі Беларускіх Суполак, 23 гады (Менск).
18. ДРАКАХРУСТ Юры, кандыдат фізіка-матэматычных навук, супрацоўнік Інстытуту матэматыкі АН БССР, 29 гадоў (Менск).
19. ДУБАВЕЦ Сяргей, журналіст, супрацоўнік часопіса "Нёман", 30 гадоў (Менск).
20. ДУБЯНЕЦКІ Міхал, літаратар, старшыня мемарыяльнай камісіі Беларускага фонду культуры, член КПСС, 62 гады (Менск).
21. ЕМЯЛЬЯНАУ Алеся, літаратар, супрацоўнік Саюзу пісьменнікаў БССР, 37 гадоў (Менск).
22. ЖУРАУЛЕУ Аляксандар, доктар эканамічных навук, прафесар Рэспубліканскага міхгаліковага інстытуту падвышэння кваліфікацыі кіраунічых работнікаў і съпесцялістаў, народны дэпутат СССР, член КПСС, 52 гады (Менск).
23. ЖЫВУЛЬ Вячаслаў, кандыдат філалагічных навук, супрацоўнік Інстытуту літаратуры АН БССР, 41 год (Менск).
24. ЗЬМИТРУК Павел, інструментальшчык Менскага аўтамабільнага завода, 25 гадоў (Менск).
25. ІВАШКЕВІЧ Віктар, грузчик-стропальшчык Менскага міхгаліновага прадпрыемства чыгуначнага транспарту, 30 гадоў (Менск).
26. КАСКО Алеся, журналіст, супрацоўнік Берасцейскай студні тэлебачанья, 37 гадоў (Берасцьце).
27. КАУКА Аляксей, кандыдат гістарычных навук, супрацоўнік Інстытуту літаратуры імя А.К.Горкага АН СССР, старшыня Таварыства беларускай культуры імя Францішка Скарыны ў Маскве, член КПСС, 52 гады (Масква).
28. КОЛАСАУ Генадзь, інжынер-хімік, супрацоўнік Інстытуту "Белсельбудпраект", старшыня Рады БНФ Цэнтральнага раёну, 30 гадоў (Менск).
29. КОНАН Уладзімер, доктар філософскіх навук, супрацоўнік Інстытуту філософіі і права АН БССР, член КПСС, 55 гадоў (Менск).

- ІАЛОГ Беларусі, 32 гады (Менск).
 КУЗЬНЯЦОУ Сяргей, медык, супрацоўнік Рымскага медыцынскага інстытуту, старшыня беларускага таварыства "Сывітанак" у Латвіі, 28 гадоў (Рыга).
 КУПАВА Мікола, сябра Саюзу мастакоў БССР, 43 гады (Менск).
 ЛАПКО Кастусь, кандыдат хімічных навук, выкладчык Беларускага дзяржаўнага ўніверсітetu, 43 гады (Менск).
 МАЛЬДЗІС Адам, доктар філалагічных навук, супрацоўнік Інстытуту літаратуры АН БССР, член КПСС, 57 гадоў (Менск).
 МАРАЧКІН Аляксей, сябра Саюзу мастакоў БССР, выкладчык Беларускага дзяржаўнага тэатральна-мастацкага інстытуту, 49 гадоў (Менск).
 МІХНОУ Сяргей, кандыдат фізіка-матэматычных навук, супрацоўнік НТА "Політэхнік", сябра Рады БНФ Маскоўскага раёну, 38 гадоў (Менск).
 МУРОГ Сяргей, настаўнік гісторыі і грамадазнаўства ў 94-й сярэдняй школе, старшыня Рады БНФ Першамайскага раёну, 28 гадоў (Менск).
 МУХІН Георгій, наладчык станкоў з ЛПК на заводзе "Электронмаш", старшыня Рады БНФ Ленінскага раёну, 40 гадоў (Менск).
 ПАЗЬНЯК Зянон (С т а р ш и я), кандыдат мастацтвазнаўства, археолаг, супрацоўнік Інстытуту гісторыі АН БССР, старшыня таварыства "Мартыралог Беларусі", 46 гадоў (Менск).
 САДОУСКІ Пётра, кандыдат філалагічных навук, выкладчык Менскага педагогічнага інстытуту, старшыня моўнай камісіі Беларускага фонду культуры, намеснік старшыні Таварыства беларускай мовы, 48 гадоў (Менск).
 САКАЛОУ-КУБАЯ Генадзь, сябра Саюзу мастакоў БССР, выкладчык Менскага інстытуту культуры, член КПСС, 47 гадоў (Менск).
 СЕМУХА Васіль, літаратар, супрацоўнік выдавецтва "Мастацкая літаратура", 52 гады (Менск).
 СОБАЛЬ Міхась, слесар універсаму "Рыга", старшыня Рады БНФ Савецкага раёну, 38 гадоў (Менск).
 СОКАЛАУ-ВОЮШ Сяргук, літаратар, бард, загадчык літаратурнай часткі лялечнай трупы пры Беларускім дзяржаўным акаадэмічным тэатры імя Я.Коласа, сябра наваполацкага эксклюзівнага аб'яднання "Сакавік", 33 гады (Віцебск, Наваполацк).
 СУША Алеся, журналіст, супрацоўнік выдавецтва БелСЭ, 26 гадоў (Менск).
 СВІСТУНОВІЧ Сымон, сябра Саюзу мастакоў БССР, 43 гады (Баранавічы).
 СЯДОУ Валеры, аспірант Інстытуту філософіі і права АН БССР, член КПСС, 37 гадоў (Менск).
 ТКАЧОУ Міхась (н а м е с ь н і к С т а р ш и ю), доктар гістарычных навук, старшыня гарадзенскага аб'яднання "Паходня", член КПСС, 47 гадоў (Горадня).
 ТРУСАУ Алег, кандыдат гістарычных навук, супрацоўнік інстытуту "Белсъпецпраектрестаўрацыя", член КПСС, 35 гадоў (Менск).
 НАРНЯУСКІ Ігар, кандыдат гістарычных навук, супрацоўнік інстытуту "Гедзьпецпраектрестаўрацыя", старшыня Гарадскога бацькоўскага камітету беларускамоўных класаў, 34 гады (Менск).
 НАРНЯУСКІ Міхась, кандыдат гістарычных навук, супрацоўнік Інстытуту гісторыі АН БССР, 51 год (Менск).
 НЫЖКІ Валеры, інжынер-радыётэхнік, супрацоўнік Эстонскага тэатру драмы, старшыня грамадской рады беларускага культурнага таварыства "Грунвальд" у Эстоніі, 43 гады (Ралін).
 ШУНЕЙКА Яўген, мастацтвазнаўца, сябра Саюзу мастакоў БССР, выкладчык Беларускага дзяржаўнага тэатральна-мастацкага інстытуту, супрацоўнік Беларускага фонду культуры, 35 гадоў (Менск).
 КАДЫКА Юрый (н а м е с ь н і к С т а р ш и ю), доктар фізіка-матэматычных навук, мастацтвазнаўца, супрацоўнік Інстытуту фізікі АН БССР, прафесар, член КПСС, 51 год (Менск).

СТАРШЫНЯ СОЙМУ БНФ "Адрадэньне"

ПАЗЬНЯК Зянон Станіслававіч

НАМЕСНІК СТАРШЫНІ СОЙМУ

**ТКАЧОУ Міхась
ХАЛЬКА Юрый**

"ГРАМАДА" №-14 за 1989 год

Жыве Беларусь!

ПИКЕТ ПРИ ВІЛЬНЮССКОМ ГОРІСПОЛКОМЕ

Уже длительное время здесь пикетирует ОКОЛОВІЧ Марія 1948 года рождения, которая с февраля 1986 года нигде не работает, не прописана, не имеет жилья. Она выдвигает три требования: восстановить ее на работе на заводе топливной аппаратуры, выплатить денежную компенсацию, предоставить квартиру.

НЕ ТОЛЬКО СТАЛИН

27 июля в Вильнюсе

"Отец народов"

ИЗ ИГАРКИ

Как мы уже сообщали, 28 июля военный самолет, приземлившись в Кедайней, доставил в Литву 120 гробов с останками литовских ссыльных. Вместе с представителями всей Литвы самолет встретили и вильнюсцы. На траурном митинге выступили Председатель Президиума Верховного Совета Литовской ССР В. Астраускас, член Совета Сейма Литовского движения за перестройку М. Дауринкус.

Поздно вечером пять гробов было перевезено в Вильнюс и установлено в нижней часовне костела св. Тересы. В субботу утром сот-

ью во Дворце художественных выставок открылась выставка «Сталин вчера, сегодня и завтра». Среди ее участников — гости из Ленинграда, Москвы, Новгорода, Белоруссии. Это репрессированные в различные годы В. Говорков, Э. Куфко, Э. Ухналев, Ю. Рыбаков. Серия гравюр «Воркутинские рисунки» создана Ухналевым в местах заключения.

Я задал одному из устроителей выставки — художнику Алексею Жданову вопрос:

— Как была организована выставка?

— Сама идея принадлежит искусствоведу Георгию Сомову. Он решил осуществить ее при содействии Ленинградского отделения Кинематографического фонда СССР. Свой вклад внесли общество «Мемориал» и Советский фонд культуры. При отборе работ мы руководствовались не столько художественными критериями,

сколько общностью темы. К сожалению, в Вильнюс мы не привезли документальную часть экспозиции — представленный Демократическим союзом материал: фотографии, запечатлевшие недавний разгон демонстрантов у Казанского собора.

— Какова цель выставки?

— Она собрала немало посетителей в Ленинграде и Минске. Но в Минске нас встретили браждебно. Трижды по ночам крали рекламный щит. Писали в книге отзывов, что художников надо привлечь к ответственности. А один пенсионер — генерал запаса — пытался разгромить экспозицию тростью. Уничтожать надо не художественные произведения, а представление, будто Сталин — гений. Цель выставки — вытравить остатки сталинизма в общественном сознании. В название выставки есть слова «сегодня, завтра», потому что мы не уверены, что Сталин мертв. Им наполнены живу-

щие стереотипы.

— Но зачем же все беды связывать только с Сосо Джугашвили?

— Частично это делается из-за цензуры. Разумеется, выставка касается не только темы сталинизма.

Неожиданно символический смысл в работах ленинградского художника В. Войнова обретают подлинные предметы: портупея в произведении «Конвой на пенсии», настольные принадлежности в «Жалобщике». Черный стул с револьверами, окровавленными острыми сколками стекла и погон в композиции А. Тарановича, не имеющей названия, журнальные фотографии Ленина и Сталина в коллажах минчанина А. Жданова и другие выставочные работы как бы раскрывают особенность абсурда сталинизма.

Ритис ЮОЗАПАВИЧЮС.

«Вечерние новости»
173-174 28.7.89

и вильнюсцев пришли проводить останки ссыльных в последний путь на родной земле. Впереди трехцветный флаг, девочки в национальной одежде со свечами в руках. По дороге на гробы, покрытые национальными флагами, люди бросали цветы. Звучит колокол Кафедрального собора, гробы установлены на постаментах. Началась траурная месса, которую иксендз прелат К. Висиляускас отслужил за всех ушедших на просторах Сибири литовцев. После мессы останки ссыльных были вывезены для захоронения на раз-

личных кладбищах Вильнюса. Жизнь каждого привезенного мученика — частичка величайшей национальной трагедии, потому и похороны стали трауром всей Литвы, а каждая новая могила — символом страдания. Два яловых холмика появились и на кладбище Рокантиншкю. На крестах надписи — СТАНУЛЕНЕ и Ядвиги СКУОДЕНЕ. В последнюю путь их провожали родные. Дети, оставшиеся сиротами в Игарке, создали семью. Сейчас у гробов стояли взрослые внуки, унаследовавшие от родителей боль ссыльных.

Они с грустью говорили: находившегося лагеря. Мать «Хороним обеих бабушек», тоже умерла молодой. Над знакомых и незнакомых упились на кресте обозначает могилы объединили воспоминания о пережитых днях смерти — 1906, 1951 (всего два года ссылки, общая судьба). Слово прожила в ссылке. Третья вала боли и надежды произнесла — возвращения в Литву ксендз К. Висиляускас, ву — 1989 год. Все больше и больше в Литве будет таких крестов. Они будут символизировать возвращение навсегда и заключенные. Они говорили о скорбном возвращении справедливости, о муках вы. Дети, безвечно обреченные и униженные литовцев. У могилы Ядвиги Годукавичене, Ядвиги Скуодене, склонив голову, стоял сын Александрас. Так же звалки отца, не вернувшегося из-за неизвестно где.

«В.Н.» № 175

Приняты резолюции, формирующие политику партии на современном этапе. Делегаты голосовали за программу и устав партии, избрали партийные органы — президиум, совет, комиссия по спорам.

«ГРАМАДА» № 14

за 1989 г.

СОЗДАНА ДЕМОКРАТИЧЕСКАЯ ПАРТИЯ

Вчера закончил работу продолжавшийся два дня съезд литовской демократической партии.

Делегаты съезда заслушали семь докладов, в которых была проанализирована современная политическая ситуация в республике, обсуждены исторические и совре-

менные задачи литовской демократической партии (ЛДП), проанализирован путь воссоздания независимости Литвы, дана оценка приближающейся выборной кампании в Верховный Совет республики и местные Советы. Обсуждены также другие вопросы.

В учредительном съезде участвовали гости из соседних республик, представители общественности, ответственные работники ЦК Компартии Литвы и Совета Министров Литовской ССР, группа народных депутатов страны — члены совета Сейма Движения за перестройку.

ПАКТ У РЫБЕНТРОПА-МОЛАТАВА - 50 год з дня яго подпісу

23 жніуны 1939 года у Москвѣ бы падпісан савецка-германскі дагавор аб ненападзеньні, а таксама тайна пратаколъ да яго. Паміж Гітлерам і Сталіным была ЗМОВА, якая зъявілася трагедыей у далейшым для народау Польшчы, Прыбалтыкі, а таксама СССР ...

Нежэй прыводзіцца тэкст сакрэтнага дадатковага пратакола 1 рэдум прафесара В.І.Дашчава наконт сэнса 1 матыва заключэння Пакта 1939 года

СЕКРЕТНЫЙ ДОПОЛНИТЕЛЬНЫЙ ПРОТОКОЛ

По случаю подписания Пакта о Ненападении между Германией и Союзом Советских Социалистических Республик низеподписавшиеся представители обоих Сторон обсудили в строго конфиденциальных беседах вопрос о разграничении их сфер влияния в Восточной Европе. Эти беседы привели к соглашению в следующем:

1. В случае территориальных и политических преобразований в областях, принадлежащих прибалтийским государствам (Финляндии, Эстонии, Латвии, Литве), северная граница Литвы будет являться чертой, разделяющей сферы влияния Германии и СССР. В этой связи заинтересованность Литвы в районе Вильнюса признана обеими Сторонами.

2. В случае территориальных и политических преобразований в областях, принадлежащих Польскому государству, сферы влияния Германии и СССР будут разграничены приблизительно по линии рек Нарев, Висла и Сан.

Вопрос о том, желательно ли в интересах обеих Сторон сохранение независимости Польского государства, и о границах такого государства будет окончательно решен лишь ходом будущих политических событий.

В любом случае оба Правительства разрешат этот вопрос путем дружеского согласия.

3. Касательно Юго-Восточной Европы Советская сторона указала на свою заинтересованность в Бессарабии. Германская сторона ясно заявила о полной политической незаинтересованности в этих территориях.

4. Данный протокол рассматривается обеими Сторонами как строго секретный.

Москва, 23 августа

За Правительство Германии

И.Риббентроп

Полномочный представитель

Правительства СССР

В.Молотов

Дело в том, что Сталін задолго до 1939 года задумал столицу Англию, Францию и Германию — и он, очевидно, полагал, что это столкновение станет генератором революционных событий в Западной Европе, а СССР сможет стоять в стороне в позе «третьего радующегося». Но это был кошмарский просчет, допущенный Сталінным по его невежеству. Не зная европейской политики, он не понял, что безопасность нашей страны была неразрывно связана с безопасностью Англии и Франции. Так было всегда: наши страны были исторически объединены борьбой против германской экспансии, они традиционно находились в одной лодке, из которой нельзя было вылезать. Подпишав с Гитлером пакт о ненападении, Сталін подписал тем самым «соглашение Советскому Союзу, ибо это позволило осуществить общий стратегический план войны», который разрабатывался германским генералитетом еще со времен первой мировой войны: нанесение первого стратегического удара на Западе, разгром Франции, освобождение тыла, укрепление тыла, а после этого — нападение на Россию. Сталін ликвидировал сдерживающий фактор России для Гитлера и позволил ему таким образом разбить Францию и укрепить свой тыл для главной армии — разгрома Советского Союза. С Германией категорически нельзя было заключать договор, ибо он открыл зеленую улицу второй мировой войне. Если бы война началася в сентябре без наличия пакта 1939 года, она бы не завязывалася так неблагоприятно для нас, потому что Гитлер был бы зажат в тиски с двух сторон — с запада и с востока. Фактор Советского Союза действовал бы на Гитлера и не давал бы ему добиться столь быстрон победы даже над Польшей. Анализируя все эти обстоятельства, невольно приходишь к выводу, что это было загубное решение — в первую очередь для интересов Советского Союза. Потому что от пакта выиграл только один человек — Адольф Гитлер и фашистская Германия в целом. Для нас это была сплошная потеря.